

Zjistilo-li by se, že shora uvedené tvrzení stěžovatelčino je správné, nemohl by nález zabírací proti ní mítí právních účinků a mohlo by o zabránění téhož bytu proti stěžovateli jen na základě nového řízení samostatně býti rozhodnuto.

Poněvadž žalovaný úřad k tvrzení stěžovatelčinu stanoviska nezaujal a správnosti jeho nevyšetřil, trpí dosavadní řízení vadou nedosta- tečně zjištěné skutkové podstaty a bylo je proto dle § 6 zák. o správním soudě zrušiti.

Č. 239.

Honební právo (Morava): * Dle § 43 morav. obec. zřízení ne- stačí, když se perhoreškováný člen nesúčastnil toliko jednání obecního výboru, nýbrž musí též odejti z místnosti, kde se schůze koná. — Po- měr pachtýře honebního k honební společnosti je rázu soukromého a práva pachtovní smlouvou pro pachtýře zakládána jsou právy soukro- mými dle § 43 mor. obec. zřiz.

(Nález ze dne 19. listopadu 1919 č. 5907.)

Věc: Obec Lešany a Jan Motal v Lešanech proti místodržitelství na Moravě o pronájem obecní honitby v Lešanech.

V ý r o k: Stížnosti se zamítají jako bezdůvodné.

D ů v o d y: Okresní hejtmanství v Prostějově schválilo výměrem ze dne 17. září 1917 čís. 26358 ve smyslu § 29 mor. honebního zákona pro- dloužení nájemního poměru stran obecní honitby obce Lešanské bez ve- řejné dražby s dosavadním pachtýřem Janem Motalem v Lešanech pro nájemní období trvající od 1. ledna 1918 do 31. prosince 1923.

Vyřizujíc stížnost, kterou proti tomu podal Břetislav Kvapil, rolník v Lešanech, zrušilo moravské místodržitelství rozhodnutím ze dne 20. dubna 1918, čís. 17.197, po výsledku moravského zemského výboru, z ú- řední moci uvedený výměr jako protizákonný, poněvadž usnesení obec- ního výboru v Lešanech ze dne 24. srpna 1917, kterým byl vysloven souhlas s prodloužením nájemního poměru a o něž se zrušený výměr opíral, jest neplatné, jelikož nebylo šetřeno předpisu §u 43 mor. obecního řádu, dle něhož starosta a dosavadní nájemce obecní honitby Lešanské Jan Motal ze sezení před hlasováním měl odstoupiti, týž však přes to, že se hlasování týkalo jeho soukromých zájmů, sezení až do konce před- sedal.

Proti tomuto rozhodnutí podali obec Lešany a dosavadní pachtýř honitby Jan Motal stížnost na Vídeňský správní dvůr soudní, jenž za- vedl o těchto stížnostech předběžné řízení.

Po převratu byly administrativní spisy předloženy nejvyššímu správ- nímu soudu, jenž výlučně je povolán o těchto stížnostech rozhodovati.

Nejvyšší správní soud uvážil o nich takto:

Stížnosti vytýkají naříkanému rozhodnutí vadnost řízení, již vidí v tom, že žalovaný úřad vzhledem ku zprávě obce Lešanské, že se sta- rosta Jan Motal ze sezení chtěl vzdáliti, když se projednávalo schválení

pronájmu obecní honitby, nevyšetřil, zdali se starosta předsednictví skutečně vzdal.

Nejvyšší správní soud shledal tuto výtku nedůvodnou.

§ 42 mor. ob. zřiz. z r. 1864 pojednává o případech, kdy se má člen obecního výboru hlasování zdržeti, ačkoli může a má býti přítomen v sedění. Naproti tomu nařizuje následující § 43, že člen obecního výboru ze sedění má »odstoupiti,« dotýče-li se porada a usnesení soukromých práv jeho. Z toho plyne, že v tomto případě se má člen obecního výboru ze schůze vzdáliti, jelikož pouhá přítomnost jeho mohla by míti nepříznivý vliv na nestrannost porady a usnesení o záležitosti soukromých práv jeho se dotýkající.

Starosta Jan Motal při svém výslechu ze dne 20. února 1918 konaném však výslovně doznal, že ve schůzi obecního výboru setrval. Vzhledem k tomu nebylo příčiny, aby žalovaný úřad vyšetřoval, zdali se starosta toliko předsednictví vzdal, ježto již pouhá přítomnost jeho stačí, aby bylo neplatným usnesení obecního výboru, dotýká-li se jeho soukromých zájmů.

Stížnosti arcíř vytýkají, že prý tu nešlo o takovéto soukromé zájmy starostovy, ježto prý oprávnění pro jednotlivce z práva honebního plynoucí jsou právy veřejnými, na něž ustanovení § 43 mor. obecního zřízení jednájící o soukromých právech členů obecního výboru, vztahovati nelze.

Nejvyšší správní soud nemohl shledati tuto výtku oprávněnou.

Nejedná se zde o poměr jednotlivce jako majitele pozemků a člena honební společnosti k celku, totiž k honební společnosti samé, kterýžto poměr arcíř spadá do oboru práva veřejného, nýbrž jde tu o poměr, který se zakládá smlouvou mezi honební společností s jedné strany a pachtýřem honitby se strany druhé. Smluvní tento poměr jest poměrem pachtovním, tedy čistě soukromoprávním, a nutno tudíž pokládati i práva touto smlouvou pro pachtýře zakládaná za práva soukromá.

Bylo proto stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti.

Č. 240.

Okresní zastupitelstvo (Čechy): Při počítání nadpoloviční většiny hlasů dle § 74 zák. o okres. zast. nepřihlíží se k tomu, zda jednotlivý z přítomných údů svůj hlas skutečně odevzdal či se hlasování zdržel.

(Nález ze dne 19. listopadu 1919 č. 5908.)

Věc: Honební výbor ve Víchové proti býv. zemské správní komisi král. Českého (za účastněnou stranu Ing. Josefa Nikla adv. Dr. Jar. Stolz z Prahy) o pronájem společenstev. honitby ve Víchové.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje jako nezákonné.

D ů v o d y: Honební výbor ve Víchové usnesl se ve schůzi ze dne 20. dubna 1918, že pronajme honitbu v příštím období od 1. února 1919 do 31. ledna 1925 ofertním řízením, že však nebude bráno zřetele toliko na výši ofert, nýbrž že bude přihlíženo též k jiným různým okolnostem.